

عنوان مقاله:

شیخ الاسلام احمد جام شاهباز فلک مقام

محل انتشار:

همایش بین المللی هزاره شیخ جام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسنده:

محمدرضا راشد محصل

خلاصه مقاله:

بسیار اندک اند عارف مشربانی که روی در پروردگار دارند به طاعت و عبادت و در مقابل خلق خود را مسئول می دانند با حق طلبی و حقیقت گویی. شیخ احمد جامی از بزرگانی است که باور دارد: « حق و باطل از هر نوعی که باشد قومی فرا ستانند و قومی رد کنند پس دل از گفت مردمان فارغ می باید داشت و حق می باید گفت آنچه دانی تا رستگار باشی » (سراج السائرین، باب چهارم) او سرانجام نیک را تنها در طاعت و عبادت پروردگار نمی داند بلکه به حق طلبی و حقیقت گویی هم وابسته می کند. به نظر او: « حق گفتن کاری سخت عظیم است و عظیم تر آن است که کسی حق شنود و فرا تواند شنود ... آدمی نصیحت دوست ندارد که تلخ است و نمامی و دروغ بهتر خرد. ما آنچه دانستیم که حق است برادران خود را نصیحت کردیم و از گردن خویش بیرون کردیم و هر چند می دانیم که این دشنام و زشتی بار آرد در این جهان و در این روزگار ولکن الحق مر و اگر ندانستی که اهل روزگار چنین اند من خود این چرا بایستی گفت؟! » (سراج السائرین، بابهای دوم، دهم و نوزدهم)

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1519929>

